அசல்

மதுரையான்.

அசல் - 1 நகல் - 1

ஏமே!! கலையே!!! என்று துதிக்கத் தக்க அரும்பதவுரையுடன் மணிமேகலை யைத் தரித்தால், திருச்சிற்றம்பல மேய செல்வன் கழலடைந்த செல்வர், திருக்கோவையருளிய தேனின் சுவையார் திருவாசகச் செல்வர், திருவாசகம் தந்த தேன், அகிலம் கையமைந்த அனந்தாதீர், பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம் திளைத்த புனிதர், போதத்தில் முழங்கிய வழிபுக்கொண்டியுடையோர், நாதன் மொழியா லவணி விடு பெற வேண்டு திருநாவரசர், என்றுடைய தோழமையென்ற தம்பிரான் தோழர், அருள்பொழிந்தேவர் அம்புதிர்ந்த அற்புதர், திருத்தொண்டத்தொகை யருளிய திருவாளர், அந்தமில்லா அடியார், ஊனமில்லா அடியார், மடமையில் அடியார், செயற்கரிய செய்தார், சைவன்பரைர், யாதுங்குறைவிலார், திருவெண்ணீறு மாலையணிந்த திருவருட் செல்வர், உண்மைநெறிச் செல்வர், உலகெலாம் மலர்சிலம்படியாழ்த்தி வணங்கினோர், ஆலவாயச் சபையத் திருந்தவர், வேறு திருவருளினில் வீடு பெறவந்தார், புத பரம்பரையொலாய என்ற புண்ணியர், சிதம்பரத்துத் திருவீதி பெய்ப்பறவாயறுத் தருளு மொன்று பொருளார் தங்காய புனிதர், கண்ணப்பரே ம்பதொரன்பன்மையும் காளத்தி அப்பர் ஞானநாடகத்தையு ஞானமாமுனி வர்கண்டார் என்னு இவகேசரியர் பெருமைவிளங்கிய திவாணந்தச் செல்வர், [illegible] வித்தகர், தம்மெல்லாம் மலவருளால முய்யவெழு வெள்ளானைச் சருக்கமென்ற வித்தகர், [illegible] சுகவாரி, உலகெலாமென்றெடுத்த நீதிநெறி தம்பிரான் தோழரைத் துதித்து வந்த [illegible] பொய்யடிமையில்லாப் புலவர், பக்திச்சுவை சொட்டச் சொற்காரிய சிகாமணி, செய்யுளடைச் செல்வர், பரம்பதச் செல்வர், தொட்டயருளிய பாவல நாவலர், [illegible], உத்தமர், [illegible], கமலர், மாக்கணிகோ, நடுநின்றோர், நன்னெறியாளர், ஆண்டோர், அருகர் முதலான பலதிறத்துப் பெரியாரையு மொருங்கே தெரிமதியாளர், அருகர் [illegible] ஆனந்த சாகரத்தில் மூழ்கி மவுனராகத் [illegible] வாழலாம் தத்துப்பரிசித்து ஆனந்த சாகரத்தில் [illegible] பூரண நோக்கம் மவுனத்திரை கோட்டியாய் என்றுகண்டு சிதன்னையப் போற் பூரணநோக்கம் [illegible] பெருந்தகைமை நீடூழி வுலகத்தை யுடைக்கும் அரும்பதவுரையாசிரியப் பெருந்தகைமை நீடூழி

வாழ்க!! வாழ்க!!!

பொன்னுரை ராகும் புனிதத்து செஞ்சமுகே வருவேவலயே

வேதந்திருவாசகத்தை இலுப்பாக வெடுத்தாளு நச்சினார்க்கினியராம் மதுரை [illegible] திருவாசகத்தையே எடுத்தாசிரியனையும், அறிவியளியாச் செம்புலச் செல்வர் [illegible] வாழ வன்பருங்கையாளி ரும்பேராசிரியனையும், தென் பொருநை நாடியாந் திலின் வாழ வன்பருங்கையாளி இதைத் தந்த தமிழ்வேதத்தை யெடுத்தாளு மாசிரியர் பரிமேலழகரையுமே [illegible] அம்புருவ நடு உந்தி முத்தாணத்தும் வைத்துப் பூசிக்கிற்பாரு என்றுகாட்டிய மருளிய உத்தமதானத்து வித்தகப் பெருக்கே!!

அடியேனுக்குரைறு முனியாது கேண்மதி:

சாந்தியாம் நேரக வுடைய சடகோபர் திருவாக்கை யெடுத்தாளுமாசிரியர் பரிமேலழகர் வாசேவுரை (கூம் நேக்கேன்) என்னுவாங்காவன திருவயத்து [illegible] ---- வரம்பிலன்புடைமை எனவினை, இவ்வாறு தைவாக்மத்துக் [illegible]

அசல்

மதுரையான்.

அசல் -1 நகல் -1

ட்டது' என்றருளித்தார். இதனுரை உரையாசிரியர் கருத்துமிவ்வெண்குண
ங்களையுடைத்தாய இவை வேறு ஆகமங்களிற் கூறப்படுதலின் இவையென்பதூஉம்
பொருத்தமுடையவனைத் திருவருளினாலென்று அடியேனுக்குத் தோற்றுகிறது. ஆனால்
இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுளை எவரும் எவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினா
ரெனவும் முன்னே பகர்ந்தார். இவ்வெண்குணங்களையுடையவர்களா?
அல்லது இறைவராகிய முதற்கடவுளையென்றால், முதற்கடவுள் சைவாகமத்து
க்கூறப்பட்ட எண்குணங்களையுடைய தாயிறைவனே என்று துணிதற்கிடங்கொ
டுக்குமேயென்று தோன்றுகிறதாதலால் அடியேனுடைய ஐயந்திரிபுகளை
நீக்கித் தெளிவித்தருள இந்நிலையால் ஆறுவாரற்று மனத்துக்கண் மாசிலனாகி
மிகவும் வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆழ்மன் தேவுடைத் திவ்வையர் வார்த்தை' என்னும் அமிர்த வாக்கியத்தை
யறியவும் மாக்யறிவாக்கும் அரும்பதவுரையாசிரியப் பெருந்தகைமைப் பெருவாழ்வே!!

இவ்வேகாந்தத்தில் நின்று பூவையுமினையத்துப் பொருளோடும் புணர்ந்தி
ருந்த திருமூலர், ஊனுடம்பாற் ஞானமாய் மந்திரஞ்செய்ய வருளிய 'நடுவு நின்றா
சிலர் ஞானிகளாவர்' என்று நந்திருமந்திரத்தினருமைபெருமைகளைச் சிந்திக்கி
லைக்குரையாசிரியர்களிலொருவராகிய பரிமேலழகராதலின் நிலம் வேண்டி
ஞானுடைமை வேண்டுமென்று மறைமொழியைச் சிந்தித்து மகவுச்சான்றுயெழுதி
ந்தொண்டேன்

நித்திக்குளநல்லான் மருவுற்றாம் பொழில்சூழ் வழுவூர் வல்ல
லார் திருக்கோவையார் 'திருவளர் தாமரை' என்றருளிய காட்சித்துறையில்
'கோங்கு' நின்றாற் போல் மணிமேகலையாறுந்தளித்து நின்று நிறப்பணிகாட்டும்
குணப்பெருங்குன்றமே!!

கல்லாதானொட்பங் கழியநன்றாயினுங் கொள்ளா
ரறிவுடையார் என்பதையுமோராது, அரியகற்றாசற்றார்க்கண்ணுமென்ற உண்மையு
ணர்ந்தோராது நுண்ணறிவு நூலுணர்ச்சி செவ்வன்மை இல்லாமையால் சுருங்கச்
சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய நலங்கள் தோன்றும்படி யெழுதுமுறைமையறி
யாதுமெழுதிக் கேட்டதேல், தேவர் உத்தரவேதத்து வசிமாசுதீர்ந்து அந்திக்கரணங்
கள் சுத்தியாதற் பொருட்டுக் கூறிய அருளுடைமை முதற் கொல்லாமையீறாகச்
சொல்லப்பட்ட அறங்களைக் காத்து, நில்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணரும் புல்
லறிவாண்மையை நீத்து, நெருநலுளனொருவனின்றில்லை யென்னு நிலையாமை
யால், இன்றின்மை நோன்பாலியல்பாகுமென்றுணர்ந்து, யானெனதென்னுஞ்
செருக்கறுப்பான் வானோர்க்குயர்ந்த உலகம் புகும் என்று ஆப்தர்க்கூற மதித்து
தீர்த்தலறத் தஞ்சு பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிய வழி, பொருளல்லவற்றைப் பொரு
ளென்றுணரும் மருளாம் மாணாப்பிறப்புளன்றோ ஐயுணர்வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்
றே மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு என்று வழிநின்றோர் சொல்லக் கேட்டுமில்லி,

அசல்

மதுரையான்.

அசல் -1 நகல் -1

எப்பொருளெத் தன்மைத் தாயினு மப்பொருண் மெய்ப்பொருள்காண்பதறிவு
என்றுந் திருவள்ளுவனார்த் துதித்தும், நல்லார் நெஞ்சினில்லாவீசன் என்று
அருளிய நான்மறையன்றனித் திருவாவித்தகப் பாடலார் என்றுபோற்றும்
உழப்பன்வாரவுறுதிக்கருணாவோ என்ற திருவெண்காடர் 'கல்லாப்பிழையும்
என்றாற்போற்குமிகவுமஞ்சி 'யானேகி நின்றேனே' என்றுமோர்மொழியைப் போற்றி
'நீணப்பழ நினைந்தேன்' என்ற ஐம்பொறிகளையகந்திறியாயறியாச் செம்புலச்
செல்வனைத் தியானித்து, எட்டுமெட்டாண்டே மறியேயேயே பட்டமண்டப
மேல் நின்று ஏற்றியவென்னாவர் திருவண்டப்பகுதியை முழு ஞானம் பெருக்கே
என்று வணங்கி, ஆதிபகவன், வாலறிவன், மலர்மிசையேகினான், வேண்டு
தல்வேண்டாமையிலான், இறைவன், பொறிவாயிலைந்தவித்தான், தனக்குவ
மையில்லாதான், அறவாழியந்தணன் முதலாய திருநாமங்களால் முறையே
முற்றுமுணர்தல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முடிவிலாற்றலுடைமை, அநா
திபோதம், அநாதிமுத்தித் தன்மையெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல்,
வரம்பிலின்பமுடைமை, தூயவுடம்பினனாதல், தன்வயத்தனாதல், பேரருளு
டைமை முதலிய எண்குணங்களையுமுடைய எண்குணத்தானை யிறைமைக்
குணங்கள் முற்றவுமுடைய இறைவன்: அவனே உலகுடைய வொருமுதல்
என்றும், ஆகமவறிவாற்குப்பயன் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகிய அவனற்றாள்
த் தொழுதல் என்றும், உலகியல்பை நினையாது அவனடியையே நினைப்பாரே
'பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர் என்றும், இவர்களே பரமசித்தர்களென்றும், இவர்
கள் வாழ்வோர் அடிஞானமான்மாவாற் சேர்ந்த அருள் செய்யும் எல்லாம்வல்
லசித்தர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஜீவன்முத்திபுரம் என்றும், இவர்களே இவ
ணுடனிருக்கும்போதே முத்தியையடைந்தவர் என்றும், முத்தியாவது எங்கு
மொக்கவாயாத்தியையடைந்திருத்தல் இது அகண்டபரிபூரணர் என்றபடி
என்றும், இதுவே ஆண்டலாபமென்றும் அருளிய ஆன்மஞானவுபதேசமொ
ழிகளை, இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே அநுபவமுடைய தேசிகர்பாற்கற்று,
மெய்ப்பொருளாமுன்னானதையுள்ளமோர்த்துச் செம்பொருள் கண்டு
சார்புணர்ந்தொழுகி, காமம்வெகுளிமயக்கமிவைமூன்றனாமங்கெடக் கெடு
ம்படிவாய்மையையடைவிடாது பாவித்து, வஞ்சிக்குமோவாவியனாற்றவ
ப்பன் ஸ்ரீமன்பிணையற்றதென்று ஆராவியற்கையவாநீத்துப் பேரா
வியற்கைபெற்ற நிறையானோர்க்கெல்லாங்கையாலின்
நிறுத்துமாயனும்; ஆசையென்சொல்வழிகேளா. அதுநிற்க.

தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனே!!

'பிழைத்தவை பொறுக்கையெல்லாம் பெரியவர்கடமை போற்றி' என்று
எடுத்தருளிய ஈரடியைச் சிந்தித்துக் கொண்டு இக்கடிதம் வாயிலாக
விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டேன். திருச்சிற்றம்பலம். அடிமை

மதுரையான்.

நகல்

உ

சிவமயம் (1) 5-2-1870

திருச்சிற்றம் பலத்தும் ஏழையே னுயாரினுள்ளும் உறை
வாளுயர் மதிற் கூடலின் கண் ஆய்ந்த வொண்டீந்
தமிழின் றுறைகளை யிவ் வுலக மறிந்துய்ய அவதரித்து
சித்தன் அறிந்தோர் சொன்மலை அந்தணர் வெறுக்
கை முதலிய திருநாமங்களை யொத்த திருநாமத்தையுந்
தரித்து உத்தம தானமே யிடமாகக் கொண்டு சென்னை
யின்கண் வாழும் மணிமேகலை யரும்பதவுரை யாசிரிய
ப் பெருந்தகை வள்ளலார் அவர்களுக்கு,,

திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரும் வாசகத்
தாலாவினை நின்றுருக்கு ஞானமத யானை வாதவூர்
வள்ளலாருமருளிய 'பேராவியற்கை உளமாம் வகை
முதலிய மகா வாக்கியங்களை ஆழ்ந்து நோக்கும்
பேராற்றலும் இறையாளு மியல்பொறிதமுதுபாடி யருளு
திருவாதைய திபர் இருகையானையை யொத்திருந் தென்றுள்
ளக் கருவை' எ-ம் 'நீருறு தீயே எனவுமருளிய திருவாசகத்
தையுற்றுணரும் பேரறிவும் இறையவர் தாண் முதிய
தமிழ் மாலையணிய வருகாழி முருகர் மறைஞான முனிவர்
திருக்காளத்தியப்பரை கும்பிட்ட பயன் கண்பார் போல
மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டு வீழ்ந்தார்! எ-ம். நினைவி
னரிதாகி நெறியினெளிதாகி நிமலநிறை வான பொருளை
யேர்விளையி றணிதாது மறுகிளிடையே வுவிமலர். யானை
யுமா மேகத் தொருவெனிரும் பொற்றிலம்பலத்து மாறிலா மகிழ்ச்
சியின் மலர்ந்தார் எ-ம். அருளிய அருண்மொழித்தேவர்
மகா வாக்கியங்களைத் தேர்ந்து தெளியும் பெருங்காதலும்
இல்லாது, சார்புணர்ந்து சார்புகெட வொழுகவென்று பணித்
தருளிய நிறைமொழி மாந்தர் மறைமொழியு நினையாது
தானலதொன்றைத் தானென நினைந்து ஊரூர் திரிந்து
தமிழுலகத்து ஐயமிட்டுண்பாரிடம் ஜயமேற்றுண்ணும்
மதுரையான் வணக்கமாய் வந்தனஞ் செய்து எழுதிக்கொள்
ளும் விண்ணப்பம்:-

கன்னற் கனி தேர் களிறெனக் கடைமுறை என்னையுமிருப்ப
தாக்கினன் என்னு மருண்மொழியில் என்னையு மென்றவும்
மையான் றெறிப்பறியு மெய்த்தவமில்லாத சிறியேன் கல்லுமொரு
வாசகத்தை யுருக்கி நீருகத் திருவாசகந் தந்த தேனின் திருக்
கோவையாரினு மருளிய திருச்சிற்றம்பலத்து உணர்ந்தார்க்கு
ணர்வரிய ஒருவன் திருவருளாலும் கற்றல் கேட்டலுடைய
பெரியார் திருப்பா நோக்கத்தாலும் க்ஷேமம்.

அமிழ்திற் சிறந்த தமிழ்மடந்தை அணிமேகலையா மணிமேகலையின்
இளமே!! கலையே!!! என்று துதிக்கத் தக்க அரும்பதவுரையுடன்
மணிமேகலையைத் தரிசித்தால் திருச்சிற்றம்பலமேய செல்வன்

நகல்

 5-2-1870

கழலடைந்த செல்வர் திருக்கோவை யருளிய தேனின் சுவையாம் திருவாசகச் செல்வர் திருவாசகந்தந்ததேன் அன்றேக் கையமைந்த ஆனந்தாதீதர் பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள மூழ்கிய புனிதர் போத நிலை முடிந்த வழி புக்கொன்றியுடனேர் நாதன் மொழியானவனிலி பெற வேறு திருநாவரசர் என்னுடைய தோழனு மாயென்ற தம்பிரான் றோழர் அருண் மொழித் தேவர் அகம்புகுந்த அற்புதர் திருத் தொண்டத் தொகையருளிய திருவாளர் அந்தமில்லாவடியார். ஊனமில்லாவடியார் மடமுடைய வடியார் செயற்கரிய செய்தார் ஈரவன்பினர் யாதுங்குறை விலார் திருவள்ளுவ மாலையணிந்த திருவருட் செல்வர் உண்மைஞானச் செல்வர். உலகெலாம் மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்கினர் ஆறுவகைச் சமயத்தருந்தவர் வேறு திருவருளினால் வீடுபெறவந்தார் பூதபரம்பரை பொலிய வென்ற புண்ணியர். இதம்பரத்தைத் திருவீதி பொலம்புறவியறுத்த தருமொன்று பொருளொழுங் காட்டிய புனிதர். கண்ணப்ப னொப்பதோர் அன்பின்மையும் காளத்தி அப்பர் ஞானநாடகத்தையும் ஞானமாமுனிவர் கண்டார் என்று சிவகோசரியார் பெருமை விளக்கிய சிவானந்தச் செல்வர். வெள்ளானைச் சருக்கமென்ற வித்தகர் தம்மைல் உலையளவு ஞானமுய்ய வெழுந்தருளி தம்பிரான் றோழரைத் துதித்து வந்த சுகவாரி உலகெலாமென்றே முடித்த ~~சச~~ சற்குணா~~சற்~~கரிய சிகாமணி மெய்யடியையில்லாப் புலவர் பத்திச் சுவை சொட்டச் சொட்ட யருளிய பாவலநாவலர் செய்யுளைச் செல்வர் பரமதச் செல்வர் நடுவுநின்றார் நுண்ணறிவினர் ஆன்றோர் உத்தமர் ஞானதர் கபிலர் மாக்கணிகர் மதியாளர் அருகர் முதலான பலதிறத்துப் பெரியோரும் ஒருங்கே தரிசித்துப் பரிசித்து ஆனந்த சாகரத்திலழுந்தி மௌனாச்சியத்தில் நீடூதி வாழலாம் என்று கண்ணிரிசன் உண்மையைப் போற் பூரண நோக்கம் மௌனமுத்திரை காட்டி யிவ்வுலகத்தை யழைக்கும் அரும்பத வுரையாசிரியப் பெருந்தகைமை நீடூழி வாழ்க!! வாழ்க!!!

பொருளுணர்வாரும் புளகித்து நெஞ்சமும் நெகிழ்வுருக உலகுய்ய வேதுந்திருப்பாசகத்தைச் சிறப்பாக வெடுத்தானும் நச்சினார்க்கினியரா மதுரை ஆசிரிய

நகல்

எண்.

6-2-1870

ரையும் அறிவாயறியாச் செம்புலச் செல்வர் திருவாசக
த்தையே எடுத்தாளும் பேராசிரியரையும் ஒண்பொருளோ
டாழியிந்த நிலன்வாழ வண் குருகை யாளிதந்த தமிழ்வே
தத்தை யெடுத்தாளு மாசிரியர் பரிமேலழகரையும் முறை
யே இதயம் புருவ நடு உந்தி முத்தானத்தும் வைத்துப் பூசிக்
கற்பாற்று என்று காட்டி யுமருளிய உத்தமரானைத் துவித்தகப்
பெருக்கே!

அடியேனுறு குறைமுனியாது கேண்மதி:

சாந்தியோனை நோக்கவுடைய சடகோபர் திருவாக்கைஎடுத்
தாளுமாசிரியர் பரிமேலழகர் விசேடவுரை [1.ம் திருக்குறள்]
எண்குணங்களாவன தன்வயத்தனதல்... வரம்பிலின்ப
முடைமை எனவிவை இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்
பட்டது என்று பணித்தார். இதனை உரையாசிரியர் கருத்
து மிவ்வெண்குணங்களே யென்பதூஉம் இவைவேறு
ஆகமங்களிலே கூறப்படவில்லை யென்பதூஉம்
ஒருதலையா வுணர்த்தியருளினாரென்று அடியேனுக்
குத் தோற்றுகிறது ஆனால் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்
கடவுளை யெனவும் மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினா
ரெனவும் முன்னே பணித்தார் இம்மூவரு மெண்குணங்
களையுடையவர்களா? அல்லது மூவராகிய முதற்
கடவுளை யென்றால் முதற்கடவுள் சைவாகமத்துக்
கூறப்பட்ட எண்குணங்களையுடையதாய சிவமே
என்று துணிதற்கு இடங் கொடுக்குமே யென்றுந்
தோன்றுகிறது. ஆதலால் அடியேனுடைய ஐயந்
திரிபுகளை நீக்கித் தெளிவித்தருள இங்கிலையால்
ஆரவாற மற்று மனத்துக்கண் மாசிலனாக மிகவும் வ
ணக்கமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆழ மண்ணோ வுடைத்திவ் வையர்
வார்த்தை யென்னுமமிர்த வாக்கியத்தை யநுபவமாக
அறிவிக்கும் அரும்பத வுரையாசிரியப் பெருந்தகையைப்
பெருவாழ்வே.!!

சிவயோகந் தலைநின்று பூவலரும் இதயத்து பொருளோடும்
புணர்ந்திருந்த திருமூலர் ஊனுடம்பாற் பிறவி யடைந்தீர்ந்த
உலகுய்ய வருளிய நடுவு நின்றொர் சிலர் ஞானிகளாவார்
என்னுந் திருமந்திரத் திருவாய்மொழிகளைச் சிந்திக்க
வைக்கும் உரையாசிரியர் கனிபொருவரிப் பரிமேலழக
ராதலின் நலம்வேண் டுணர்வை வேண்டும் என்றும்

நகல்

5-2-1970

மறை மொழியைச் சிந்தித்து மிகவு மச்சமுற்று எழுதிக் கொண்டேன் இத்திக்குஞ் சொல்லாண் மருவுற்ற பூம்பொழில் சூழ்வாதவூர் வள்ளலார் திருக்கோவையார் திருவாள் தாமரை யென்றருளிய காட்சித் துறையால் கோங்கினின்றாற் போல மணிமேகலையானுக் தனித்து நின்று சிறப்பணிகாட்டுங் கிணைப் பெருங் குன்றமே!!

கல்லாதானொட்பங் கழிய நன்றாயினுங் கொள்ளாரறிவுடையார் என்பதையு மோராது அரிய கற்றுச்சற்றார் கண்ணு மென்ற உண்மையு நோக்காது நுண்ணுணர்வு நாலுணர்ச்சி சொல்வன்மை இல்லாமையால் சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய நலங்கள் தோன்றும் படி எழுது முறையை யறியாது எழுதிக் கேட்குதல், தேவர் உத்தரவேதத்து விழைமாசு தீர்ந்து அந்தக் கரணங்கள் சுத்தியாதற் பொருட்டுக் கூறிய அருளுடைமை முதல் கொல்லாமை யீறாகச் சொல்லப்பட்ட விரதங்களைக் காத்து நில்லாதன வற்றை நிலையின வென்றுணரும் புல்லறிவாண்மையை நீத்து ஒருவருமான நெறியை னின்றிலே யென்னு நிலையாமையால் ஒன்றின்மை நேரன் பிற்கியல் பாகு மென்றுணர்ந்து யானெனதென்னுஞ் செருக் கறுப்பான் வானோர்க்குயர்ந்த வுலகம் புகும் என்று ஆப்தர் கூற மகிழ்ந்து தீரத் துறத்தற்குப் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும் அருளாணும் மாணாப் பிறப்பு என்றிரே ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு என்று வழி நின்றார் சொல்லக் கேட்டு நல்கி, எப்பொருளைத் தன்மைத் தாயினு மப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு. என்னுந் திருவள்ளுவரைத் தரிசித்து கல்லார் நெஞ்சினில்லானீசன் என்றருளிய நான்மறையான் றனித் திணைவரை வித்தகப்பாவலர் என்று போற்றும் உடுப்பன் வறாவுறுதிகள் உளவோ! என்ற திருவெண்காடர் கல்லாப் பிழை ~~[illegible]~~ யுமின்று ஆலனைக் கெமிகவஞ்சி யானிகின்றனே என்றவோர் மொழியைப் போற்றி நினைப்பற நினைந்தேன் என்ற ஐம்பொறிகை யகந்த றிவரியரியாச் செம்புலச் செல்வரைத் தியானித்து எட்டிரண்டுமறியேனையே பட்டிமண்டப மேற்றினை யேற்றினை யென்ற திருவெண்டப்பகுதியை முழுதும்பெருக்கே என்று வணங்கி

நகல்

(௫)

ஆதிபகவன் வாலறிவன் மலர்மிசையேகினான் வேண்டு
தல் வேண்டாமையிலான் இறைவன் பொறிவாயிலைந்
தவித்தான் தனக்குவமையில்லாதான் அறவாழியந்
தணன் முதலிய திருநாமங்களால் முறையே பெற்றுமுணர்
தல் இயற்கையுணர்வினனாதல் முடிவிலாற்றலுடைமை
அநாதி போதம் அநாதி முத்தத் தன்மை யெனப்படும் இய
ல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல் வரம்பிலின்பமுடைமை
தூயவுடம்பினனாதல் தன்வயத்தனாதல் பேரருளுடைமை
முதலிய எண் குணங்களையுமுடைய எண்குணத்தானே
இறைமைக் குணங்கள் முற்றவுடைய இறைவன்: அ
வனே உலகுடைய ஒருமுதல் என்றும் ஆகம அறிவிற்
குப் பயன் பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகிய அவன்றன்
றிருவடித் தொழுதல் என்றும் உலகியல்பை நினையாது
அவனடியையே நினைப்பாரே பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்
துவர் என்றும் இவர்களே பரம சித்தர்களென்றும் இவர்கள்
வாழுமிடம் அடிகளார் மாவிற் றென்று அருள் செய்யும் எவ்
லாம் வல்ல சித்தர் எழுந்தருளியிருக்கும் ஜீவன் முத்திபுரம்!!
என்றும் இவர்களே சீவனுடனிருக்கும் போதே முத்தியையடைந்
தவரென்றும் முத்தியாவது எங்கு மொக்க வியாத்தியை அடைந்
திருத்தல் இது அகண்ட பரிபூரணர் ஒற்றபடி என்றும்
இதுவே ஆன்மலாப மென்றும், அருளிய ஆன்மஞான உ
பதேச மொழிகளை இம்மக்கட் பிறப்பின் கண்ணே அநு
பவமுடைய தேசிகர் பாற் கேட்டு மெய்ப்பொருளாயுள்
ளதாம் உள்ளமோர்ந்துச் செம்பொருள் கண்டு சார்புணர்
ந்தொழுகி, காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றனாமம்
முங் கெடக் கெடும்படி வாய்மையை இடைவிடாது
பாவித்து வஞ்சிக்கு மவாவினை யாற்ற அறுப்பின்
ஈண்டுமின்பம் இடையறாதென்று ஆசிரியர் அவா
நீத்து பேராவியற்கை பெற்ற நிறையினர் இணைத்தோர்க்
கெல்லாம் ~~[illegible]~~ நல்வினை நிறுத்தமையாதும்
ஆசையென் தொல்வழி கோளா?! அது நிற்க...

தமிழ்நாடுசெய்த தவப்பயனே.!!
பிழைத்தவை பொறுக்கையெல்லாம் பெரியவர் கடமை
போற்றி!! என்று எடுத்தருளிய ஓரடியைச் சிந்தித்துக்
கொண்டு இக்கடிதம் வாயிலாக விண்ணப்பம்
செய்து கொண்டேன். திருச்சிற்றம்பலம்

மதுரை மணி

நகல்

5-2-1870

மதுரையான்

மதுரை

Maduriam

Madura

addressed to Madura

35

T.T. Vol IV
p — 83 - 96

20